L'esplendor perdut del Corral de Maçanet de Cabrenys: l'abandonament del mític restaurant on Catalunya i França compartien taula

L'obertura de la frontera, els canvis en els hàbits dels clients i les dificultats de mantenir el negoci van acabar posant fi a una època daurada

Durant anys, el Corral de la Falgarona de Maçanet de Cabrenys, a només 30 metres de la frontera amb França, va ser un formiguer de gent. Els autocars arribaven carregats de visitants, els menjadors s'omplien i la música i les sardanes formaven part de les jornades.

Mantenir en funcionament un establiment d'aquelles dimensions, però, al mig de la muntanya i lluny de qualsevol nucli habitat, no era gens fàcil, expliquen els antics propietaris. Amb el temps, les dificultats es van anar acumulant i els canvis en els hàbits dels clients van acabar posant fi a una història que havia durat dècades.

El Corral, de l'esplendor al declivi. / Cedida

Segons explica Jaume Moradell, fill dels fundadors del restaurant, l'èxit del Corral tenia una altra cara, marcada per les dificultats de mantenir un establiment tan gran en un indret aïllat. No hi arribava la xarxa elèctrica i la família havia de funcionar amb dos generadors de gasoil. També s'encarregava de mantenir els camins i les pistes forestals d'accés, tant des de Maçanet com des de França.

"La carretera, tant d'una banda com de l'altra, l'havíem d'arreglar nosaltres", explica Jaume. Parla d'uns set quilòmetres per cada costat i recorda que la família disposava d'una empresa d'excavacions amb la maquinària necessària per fer i mantenir els accessos. "Al final, tenir allò allà dalt costava molts diners". Els generadors, el combustible i el manteniment de les pistes representaven una despesa constant.

Pel que fa als orígens, també van haver-hi dificultats. El negoci també va viure un episodi especialment complicat amb la Guàrdia Civil i el restaurant va acabar essent tancat durant un període que Jaume calcula en dos o tres anys. No recorda les dates exactes, però situa el tancament i la reobertura dins dels anys seixanta. El seu pare va intentar aconseguir-ne la reobertura i es va desplaçar a Madrid per fer gestions. "El meu pare es va moure molt. Va anar a parlar amb en Fraga", explica en Jaume. També assegura que la família conservaria una carta segons la qual Franco hauria ordenat la reobertura. "Malgrat que ens pesi una mica, qui va ordenar la reobertura va ser el mateix Franco".

Durant els anys noranta, el negoci va començar a perdre força. Jaume Moradell ho relaciona amb els canvis en els hàbits dels clients i amb l'obertura de la frontera, que va multiplicar les opcions per als visitants francesos. "Abans, de Perpinyà o de qualsevol punt de la costa de França, potser ja trobaves cinc o sis restaurants".

El Corral havia estat durant molts anys una destinació gairebé única, però el context va canviar. "Des que es van obrir les fronteres hi ha moltes més possibilitats, unes opcions molt diferents", explica. També considera que els clients es van tornar més exigents i que el model de restaurant havia d'evolucionar.

L'estat de l'interior del local. / Cedida

La família també gestionava altres negocis d'hostaleria, com l'hotel Pirineu de Maçanet i un restaurant a Girona. El cansament acumulat i una oferta de compra de l'edifici de Girona van fer que es plantegessin vendre els negocis. "Ens va obrir els ulls, com dient: Ostres, mira, per què no pleguem i ens ho venem tot?".

Ell havia estat vinculat al Corral des de petit. "Jo tenia onze anys i estava darrere la barra del bar amb el meu avi", explica. Primer hi ajudava els caps de setmana i durant els estius. Més endavant, quan va deixar els estudis, s'hi va dedicar de ple. Durant els darrers anys, ell i la seva dona van portar el restaurant. "Ja ho veies, que havies de canviar el sistema d'hostaleria, que havies de canviar els plats, ho vam canviar tot una mica", diu.

Jaume situa el tancament cap al 2002 i la venda de la finca entre el 2004 i el 2005. La família havia llogat inicialment la propietat a la família Falgàs, però amb els anys l'havia comprat. Segons Jaume, la finca tenia una extensió aproximada de 610 hectàrees. Després de la venda, el restaurant no va tornar a obrir.

Avui, el Corral de la Falgarona és un edifici abandonat, però per a les persones que el van conèixer en funcionament continua sent un lloc carregat de records. Jaume Moradell lamenta l'estat actual de les instal·lacions, però considera que la història encara es pot explicar a través de les restes que queden dempeus. "Ara puges allà dalt i fa molta pena. Qui ho ha vist de la manera que ho ha vist i ara hi puges i ho veus...", diu.

Molta gent encara puja al Corral, per recordar la seva història. / Cedida

Tot i això, defensa que el lloc conserva un interès històric i que val la pena conèixer-lo. "Si tu ets allà dalt i ho veus, és una altra història", afirma. Fins i tot compara el valor de la memòria del Corral amb el d'altres establiments emblemàtics, tot matisant les diferències: "Quan veus un documental del Bulli, dius: Ostres, hi ha una història aquí. Doncs és una mica el mateix, salvant molt les diferències".

Notícies relacionades i més

Actualment, amb la mort del que va passar a ser nou propietari del Corral, tot ha quedat en mans de l'Estat i el seu futur continua essent incert.

Subscriu-te per seguir llegint

Font de l'article: https://www.emporda.info/comarca/2026/11/22/lesplendor-perdut-corral-macanet-cabrenys-136708589.html